

La presumpta [detenció](#) de Nasir Ayef, ex-vicepresident del *Consell Nacional d'Iraq*, per part dels soldats d'eUA em sembla més bé un cop d'efecte de cara als pretesos comicis de febrer en el país ocupat i no una ingènua ofensiva d'Alaui i de la resta de procònsols de Bush per a controlar qualsevol dissidència, que és el peix que hui ens està venent la premsa, sobretot la neocon. I dic presumpta perquè, en comptes d'una detenció, segurament és alguna altra cosa disfressada d'arrestament. O ni tan sols això. Un joc de mans i prou. No deixa de sorprendre que la notícia haja aparegut primer en els [mitjans](#) de comunicació més conservadors i que, encara hui, continue sent la mateixa premsa la que continua engreixant la transcendència de la informació. La setmana passada Ayef li va dir adéu, o fins aviat, al govern provisional d'ayad Alaui per la seua «oposició a les [matances](#) de Faluya», d'acord amb les declaracions d'iyad Samarrai, portaveu del partit d'ayef. L'administració Bush encara no han donat cap explicació oficial. El temps ens dirà si estem parlant d'un ball de titelles *made in Hollywood* o simplement, després de la pèrdua de Faluya, d'un més que dubtós procés de legitimació basat en gestos dels sunites de cara a la galeria. En este últim cas, com s'explicaria l'existència de presos polítics tres mesos abans de la celebració de les eleccions iraquianes? Com explicar ja tantes coses? *El fi justifica els mitjans. La funció justifica l'òrgan. [Homo homini lupus](#)*. Esta és la [democràcia](#).